

Україні здійснюється на основі певних принципів, зокрема такого як: комерційного розрахунку та власного комерційного ризику...який несе підприємець. Кодекс дає визначення місця ризику та його значення для окремих видів підприємницьких структур (форм організації підприємств): 1. Корпоративне підприємство утворюється, як правило, двома або більше засновниками за їх спільним рішенням (договором), діє на основі об'єднання майна та/або підприємницької чи трудової діяльності засновників (учасників), їх спільного управління справами, на основі корпоративних прав, у тому числі через органи, що ними створюються, участі засновників (учасників) у розподілі доходів та ризиків підприємства. 2. Акціонерним товариством є господарське товариство, яке має статутний фонд, поділений на визначену кількість акцій однакової номінальної вартості, і несе відповідальність за зобов'язаннями тільки майном товариства, а акціонери несуть ризик збитків, пов'язаних із діяльністю товариства, в межах вартості належних їм акцій. 3. Товариством з обмеженою відповідальністю є господарське товариство, що має статутний фонд, поділений на частки, розмір яких визначається установчими документами, і несе відповідальність за своїми зобов'язаннями тільки своїм майном. Учасники товариства, які повністю сплатили свої вклади, несуть ризик збитків, пов'язаних з діяльністю товариства, у межах своїх вкладів.

ВОЙТОВИЧ С.Я.

Луцький національний технічний університет

ЗВОРТНЬО-ЛОГІСТИЧНЕ УПРАВЛІННЯ ЯК ОСНОВА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ПОСЛУГ

© С.Я. Войтович, 2012

У забезпеченні подальшого піднесення матеріального і культурного рівня життя населення значна роль належить покращенню роботи підприємств сфери послуг. Їх ефективне функціонування у ринковому середовищі забезпечує не лише реалізацію соціально-економічної політики держави, але й розвиток таких підприємств. Можемо констатувати, що досягнутий рівень розвитку цих підприємств не в повній мірі задовольняє зростаючі потреби населення у послугах. Тому, всебічне удосконалення умов, засад та інструментарію покращення їх діяльності розглядається як одна із основних проблем, що потребує вирішення та характеризує актуальність даного напрямку досліджень.

Особливості функціонування в ринковому середовищі вітчизняних підприємств сфери послуг продиктовані такими чинниками: диспропорційним, різновекторним та недосконалим розвитком ринку сфери послуг, що сформувався; постійно зростаючими потребами споживачів послуг за якісними та кількісними вимогами; недосконалою державною політикою щодо регулювання, фінансування, оподаткування та підтримки розвитку підприємств сфери послуг; специфікою надання та різноманітням самих послуг, як нематеріальних або частково-матеріальних продуктів, що пропонуються споживачеві; трансформацією суспільної думки та свідомості щодо обсягів, видів, характеристик і кількості споживання послуг; відсутністю спеціалізованого за видами послуг, методичного інструментарію щодо удосконалення системи менеджменту такими підприємствами, тощо.

Наукові літературні джерела застосування практики менеджменту не дають однозначного трактування засад чи підходів щодо забезпечення ефективності системи управління підприємствами сфери послуг. Звичайно зрозуміло, що специфічна організація процесу та умови надання того чи іншого виду послуг, особливості функціонування в ринковому середовищі вітчизняних підприємств сфери послуг, характеристики і ресурсне забезпечення самих підприємств унеможливають стандартизацію вищезазначених таких засад чи підходів до системи управління підприємствами. Проведений аналіз виробничо-господарської діяльності та системи управління ряду підприємств сфери послуг дає можливість зробити висновки, що зазначені підприємства засто-

совують комбіновані підходи та засади забезпечення функціональних напрямів діяльності підприємства. Зокрема, функціональний, комплексний, процесійний підходи. Однак необхідно також зазначити, що використання таких підходів і, відповідно, побудова на їх основі системи управління не забезпечує повноти, гнучкості, системності, обґрунтованості та ефективності функціонування підприємств сфери послуг.

Зважаючи на вище викладене, схилиємось до твердження, що розвиток підприємств сфери послуг і, зокрема, удосконалення системи управління ними повинні ґрунтуватись на засадах максимального (за якістю, кількістю, специфікою та термінами) задоволення індивідуальних кінцевих потреб споживачів. З цією метою доцільно застосовувати методичний інструментарій логістичного управління, однак матеріальні потоки, які практично відсутні в діяльності підприємств сфери послуг, необхідно замінити “потоками споживачів” послуг та відповідною організацією обслуговування і задоволення потреб останніх. При цьому ресурсне, інформаційне та інші види забезпечення виконуватимуть властиві для них функції у системі управління підприємством та організації надання послуг.

Таким чином, в основу забезпечення розвитку та ефективності функціонування підприємств сфери послуг закладаємо підхід, що базується на засадах зворотньо-логістичного управління. Сутність такого підходу визначається необхідністю управління “потокком споживачів” в напрямі максимально-можливого задоволення потреб у послугах, що надає окреме підприємство.

ВОЛОШЕНЮК Т. О., НАУМОВА Л. М.
Херсонський національний технічний університет

РОЗВИТОК ЛОГІСТИЧНИХ КОНЦЕПЦІЙ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ В АПК

© Т.О. Волошенко, Л.М. Наумова, 2012

АПК сьогодні являється провідною галузю народного господарства, її продукція пов’язана з життєдіяльністю населення країни, тому розвиток цієї галузі являється важливим питанням національної політики. Проте фінансова ситуація на цих підприємствах потребує нових рішень, пов’язаних з управлінням ресурсами підприємства. Вибір концепцій управління системами підприємства АПК являється основою якісного вирішення цього питання.

На даний час різними провідними підприємствами народно-господарського комплексу успішно впровадженні та працюють управлінські системи, основу яких становить логістичний підхід, що актуально для агропромислового комплексу.

З розвитком теорії логістики в економічній літературі сформувалося три напрями концепцій: інформаційна, маркетингова та інтегральна.

Інформаційна логістична концепція почала свій розвиток наприкінці 1960-х років завдяки розвитку інформаційно-комп’ютерних технологій. Вона забезпечує інформаційно-комп’ютерну підтримку вирішення таких проблем підприємства, як управління матеріальним потоком виробництва в цілому, чи окремого його підрозділу. При цьому оптимізація всього процесу управління потоками не являлась ціллю даної концепції. Інформаційно-комп’ютерним технологіям відводиться підтримуюча роль, а саме забезпечення інформаційними системами обліку, зв’язку, контролю та ін.

Маркетингова логістична концепція стала застосовуватися з 1980-х років, і зосереджувала увагу на організації та оптимізації розподілу продукції. Така логістична система повинна підтримувати стратегію конкуренції фірми на ринку за рахунок прийняття оптимальних рішень в розподілі, прогнозуванні попиту на продукцію, інтеграції логістичних операцій і функцій фізичного розподілу.

В інформаційній та маркетинговій логістичній концепції об’єктом діяльності виступає окреме підприємство. Для агропромислового комплексу це є не доцільним, адже в його структуру входить велика кількість розрізнених підприємств, яких пов’язує спільне виробництво.